

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 411 ■ 22 Şubat 2011 ■ Fiyatı: 1 TL

Mısır, Tunus, Libya, Yemen, Bahreyn, Cezayir, Fas, Ürdün, İran, Kuveyt

DEVRİMLER SÜRÜYOR

BAK NE DEMİŞ?

"Hilmi Özkök Kıbrıs'ta bütün komutanıyken bunun binasının 150 metre yanında bizim bir onbaşı, o tümenin tankını, bunun tankını kaçırdı." **Osman Pamukoğlu, eski subay, HEPAR başkanı**

"Mısır'da devrim oldu deniyor. Halk iktidara mı geldi? Ordunun iktidara el koymasına devrim mi deniyor?" **Kemal Kılıçdaroğlu, CHP Genel Başkanı**

"Erdoğan'ın olduğu yerden milletvekili adayı olacağım. Halkım seçmezse, yatarım içeride. Seçilirim de çıkartmayabilirsiniz beni buradan. Hiç önemli değil. Ben dokunulmazlığa karşıyım. Ama daha dokunmadık neymi bıraktınız."

Tuncay Özkan, Ergenekon sanığı

"CHP'den milletvekiliği tekli geldi ama biz bağmsız olarak girme yanlısınız." **Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi**

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

"CHP'den milletvekiliği tekli geldi ama biz bağmsız olarak girme yanlısınız." **Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi**

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Ahmet Bucak, Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın kardeşi

Genelkurmay Başkanı Koşaner anayasal suç işliyor

Yaşar Büyükanıt, 2005'te Şemdinli'de Umur Kitapevi'ne bombalı saldırı düzenleyen ve iki kişinin ölmesine neden olan JİTEM üyesi astsubay için 'Tanırım iyi çocuktur' demişti.

İlker Başbuğ, Ergenekon davalarında yargılanan TSK mensuplarına kol kanat germiş, kanlı darbe planları yapan ve uygulayanlar için para toplamıştı.

İşık Koşaner ise 12 Eylül tipi kanlı bir darbe girişimi olan Balyoz planını yapan ordu mensuplarını ikamet ettikleri Hasdal Askeri Cezaevi'nde

"ziyarete" gitti.

Koşaner, yanındaki Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Erdal Ceylanoğlu, Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Eşref Uğur Yiğit, Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hasan Aksay ile Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Necdet Özel ile birlikte Hasdal Cezaevi'ne helikopterle indi.

Balyoz davasından tutuklu 133 muvazaf subay ise anayasal olarak en büyük suçlardan birini işlemiş olmalarına rağmen TSK yönetimi tarafından ordudan atılmıyor.

Ziyaret, bir genelkurmay başkanının kendi kurumuna karşı sorumluluğu olarak yansıtılsa da Koşaner ve yanındaki diğer komutanların ziyareti darbecilere açık destek anlamına geliyor. Koşaner, katliam, provokasyon, cinayet planlayanlara destek vererek anayasal suç işliyor ve mutlaka sivil mahkemede yargılanmalıdır.

Koşaner'in darbecilere destek ziyaretini "moral" amaçlı olarak sunan Cemil Çiçek gibi AKP'liler ise cuntanın değirmenine su taşıyor.

Kontratv ve ırkçı patronu

Soner Yalçın ile iki adamının Ergenekon üyesi olmaktan tutuklanmaları ulusalcıların yoğun protestolarına neden oldu. Kimileri "basın özgürlüğü" bayrağını kaldırmıyor, kimisi "sıra kimde acaba?" sorusuyla Yalçın ve kontraTV'sini sanki muhalif bir çevremiş gibi savunuyor. Sosyalistler ise Soner Yalçın'ı insanların soyadlarından şeceresini çıkararak adı bir ırkçı olarak tanıyor. "Odatv" adı verilen anti-komünist siteden sosyalistlere, rejim muhaliflerine, Ergenekon'a karşı olan Ermenilerden ve Kürtlerden yana olan herkese yalan, iftira, çarpıtma haberlerle saldırılıyor. Hedef gösteriliyor. Bu site itibarsızlaştırma kampanyasına ard arda işlediği nefret suçlarını ekliyor. Ancak çok daha önemli iki şey var:

■ Sosyalistlere, rejim muhaliflerine, aydınlarla yönelik saldırı tek bir merkezden yönetiliyor. Yalçın'ın tutuklanmasına neden olan gizli belgeler ile kontratv'sinde izlediği yayın politikası örtüyor. Kontratv bir muhalif yayın değil cuntanın borazanı.

■ Soner Yalçın ve adamlarının Kılıçdaroğlu için çalıştıkları ortaya çıktı. Daha önce Ergenekon'un avukatı olmakla övünen CHP lideri Ergenekon'a kayıt yaptıracağını açıkladı. CHP, Ergenekon davasına karşı çıkılmaları ve milliyetçilikleriyle ünlü gazeteciler ile HalkTV adlı kanalı Soner Yalçın'ın emrine vermiş. Her partiye dava açan, parti kapatan savcılar, devlet partisi CHP hakkında da soruşturma başlatmalıdır.

İrkçı parababası Soner Yalçın gibiler yaptıklarının hesabını halka verecek.

Tarihi MESS grevi geliyor

Metal işçileri insanca yaşayacak bir ücret istiyor

Metal sanayi patronları ile metal işçileri arasındaki toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmazlıkta sonuçlandı. 21 yıl sonra ilk kez metal işçileri işyerlerine grev kararını astı.

2008 ekonomik krizinin faturasını ödemek zorunda bırakılan metal işçileri, patronların işçileri bölme çabalarına ve işkolundaki hâkim sendika Türk Metal'in uzlaşmacılığına karşı 'grev' dedi. Mart ayında Bileşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu 33 işyerinde tarihi grev başlayacak.

Yüzbine yakın metal işçisini ilgilendiren toplu iş sözleşmelerine dair düzen 12 Eylül darbesinin ardından 1983 yılında başlatıldı. Darbeciler metal işçilerinin en büyük sendikası olan DİSK'e bağlı Maden-İş'i kapatıp işçileri MHP'li faşistlerin yönetiminde olduğu Türk Metal sendikasına üye olmaya zorladı.

Türk Metal adı verilen sendika ise her zaman MESS'le anlaşlı ve işçileri sattı. Türk-İş'e bağlı Türk Metal'i kamuoyu sendikal mücadelesine değil eski başkanı Mustafa Özbek'in Ergenekonculuğundan tanıyor. 12 Eylül darbecilerinin kurduğu düzen sonucu metal işçilerinin ücretleri hep dibе vurdu.

1991'de Birleşik Metal-İş kuruldu. Birleşik Metal-İş mücadeleciler bir sendika ancak yüz bin metal işçisinden 15 bini bu sendikaya üye. Geri kalan metal işçileri ise patronların ortağı olan Türk Metal'e üyeler.

2011 toplu iş sözleşmelerinde MESS yüzde 5,8'lik bir zam dayattı. Türk Metal bu zammın altına imza attı. Ancak Birleşik Metal-İş üyesi işçiler bu dayatmaya hayır dedi ve MESS'in önerdiği teklifi reddetti.

Türk metal'in imzaladığı sözleşme ile metal işçilerinin 20 kuruş ile 40 kuruş

arasında değişen zamlara mahkum etmeye çalışılıyor. 10-15 Şubat tarihlerinde örgütlü olduğu işyerlerine grev kararını asan birleşik Metal-İş üyesi işçiler MESS'in teklifini üç nedenle reddettilerini açıkladı:

- 1) Yüzde 5,8 zam oranı düşük.
- 2) Ücret zam yönetimi ile her işyerinde farklı zam uygulamaları aynı saat ücretini alan ancak farklı işyerlerinde çalışan işçilerin farklı zam almalarına neden oluyor.
- 3) İş yasasındaki değişiklikler ve hükümetin taslakları toplu iş sözleşmesinin, imzalandıktan sonra

tarafının iradelerinin dışında değişmesine yol açma tehlikesi taşıyor. Bu yüzden imza atmıyoruz.

MESS, grev kararı alan işçilere karşı, sendika ve toplu sözleşme hakkı olmayan beyaz yakalı çalışanlarını kullanmaya, onlara lokavt kararı aldırma çalışıyor. Ancak Birleşik Metal-İş sendikası ister beyaz ister mavi yakalı olsun işçileri ortak çıkarları ve talepleri savunarak birleştiriyor. Ve tüm tehditlere rağmen 15 bin metal işçisi insanca bir ücret için grev diyor!

Ajandama dokunma!

Emekli bir darbeci albayın liderliğindeki HEPAR adlı faşist örgüt Metis Yayınları'nın çıkardığı 2011 ajandasının peşine düştü. Kadıköy'deki Nezih Kitapevi, faşistlerin kampanyası sonucu ajanda satışını durdururken Beşiktaş'taki Kabalca Kitapevi ve Beyoğlu'ndaki İstiklal Kitapevi ulusalcı faşist stürüsü tarafından basıldı ve kitapçılar tehdit edildi.

Metis 2011 ajandası nefret suçlarını gündeme getirmesi nedeniyle hedef oldu. İrkçılık, nefret suçlarının başında geliyor. İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe Girişimi

ile İnsan Hakları Derneği 19 Şubat'ta Galatasaray Meydanı'nda bir basın açıklaması yaparak kitap düşmanı faşistleri kınadı.

"İrkçılığa dur de!", "Ajandama dokunma, kitapçılara dokunma" sloganlarının atıldığı basın açıklamasında "Nefrete karşı kitap yayımlayan yayınevleriyle, bu kitapları satan kitap evleriyle, yazarıyla, çizeriyle dayanışmaya çağırıyoruz. Şiddete ve tehditlere karşı ses yükseltmeye, sesimize ses katmaya, 2011 Metis Ajandası'na sahip çıkmaya, boyun eğmeyi reddetmeye çağırıyoruz..." dendi.

231.000

TSK'da subay postası ya da orduvelelerinde çalışan asker sayısı.

Alman ordusunun tamamı 247 bin, İtalyan ordusunun tamamı 195 bin ve İngiliz ordusunun tamamı da 173 bin. Türk ordusunu "hizmet sektörü" İtalyan ve İngiliz ordularından daha büyük

ilişki için:

sosyalistisci@gmail.com

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

★ sosyalist işçi

Neden Ortadoğu?

Bazıları bize soruyor: Neden Tunus'a, Mısır'a, Ortadoğu'ya bu kadar ilgi gösteriyorsunuz? Neden Tahrir Meydanı'na bu ilgi? Neden Ankara'nın Tahrir Meydanı'na, Kurtuluş'ta polislin KESK üyelerine saldırısına aynı ilgiyi göstermiyorsunuz?

Hemen şunu söylemek gerekir. Gerek Sosyalist İşçi, gerekse DSİP Kurtuluş Meydanı'na sadece ilgi göstermiyor, orada yerini aldı.

Ne var ki Kurtuluş'taki KESK gösterisi ile Mısır ya da Tunus devrimleri, Libya, Yemen, Bahreyn aynı kategoride ele alınmaz.

Kurtuluş'ta bir gösteri yapıldı. Ortadoğu ülkelerinde ise devrimler yaşanıyor. Rejimler yıkılıyor. Milyonlarca insan, günler boyu sokaklarda gösteri yapıyor. Toplam bine yakın insan öldü bir-iki ay içinde. Ve isyan devam ediyor.

Bir de Türkiye'de toplumun önemli gördüğü olaylar Habertürk gazetesi tarafından 1.500 kişiye sorulmuş. Toplumun yüzde 52.9'u Mısır, yüzde 24.3'ü Tunus demiş. Bu anket Ocak ayında yapılmış. Belli ki Şubat'ta yapılacak Ortadoğu diyenlerin sayısı çok daha artacak.

İşte bu nedenle Sosyalist İşçi, Ortadoğu devrimlerine çok yer ayırıyor.

Seçim dönemine hazırlık

2011 seçimleri yaklaşıyor. MHP'nin barajın altında kalıp kalmayacağı dışında, AKP ile CHP'nin yapay gerginlikler yarattığı bir seçim süreciyle karşı karşıya kalacağız her iki partinin bugünden başlattığı tartışmalardan belli oluyor.

Sadece AKP-CHP rekabetiyle sınırlı kalsaydı, çok sıkıcı bir seçim olacaktır 2011 seçimleri.

Ama başka bir alternatif var!

Bağımsız aday kampanyası yaparak, Kürt hareketinin adaylarıyla solun adaylarının ortaklaştırılması ihtimali var.

BDP, seçim barajı tehdidi nedeniyle, yine, bağımsız adaylar kampanyası yaparak seçimlere katılacak. Solun her hangi bir partisinin %10'luk seçim barajını aşması ise mümkün değil. Bu durumda, yeniden, Demokratik bir blok oluşturarak, seçim barajı baskısına karşı kitlesel seçim kampanyalarıyla etki yaratmak zorundayız.

Meclise, Kürt özgürlük hareketinin temsilcilerini yollamalıyız!

Meclise, soykırma maruz kalan Ermenileri de tüm ezilen kesimleri de temsil edecek, sosyalist bir Ermeni adayı yollamalıyız.

Meclise, üzerinde anlaşılabilircek, ama enternasyonalist solun, ırkçılığa, milliyetçiliğe, yeni liberal politikalara, darbe girişimlerine karşı sesimizi yükseltecek ve tüm özgürlükleri sınırsız bir biçimde savunacak, özgürlük alanları arasında ayırım yapmadan mücadele edecek adaylarını yollamalıyız.

Seçim kampanyamızda, demokratik ve tümüyle yepyeni bir anayasa talebi öne çıkacak. Herkes yeni bir anayasadan söz ediyor, biz "herkesin anayasasını hepimizin yapacağı" demokratik ve kitlesel bir sürecin oluşumunu, Kürt halkının ulusal varlığını her düzeyde tanyan bir anayasanın önemini anlatacağımız bir kampanya yapmalıyız.

Kürt halkının özgürlük talepleri, genel olarak özgürlükleri savunan talepler, darbe girişimlerinin tümüyle açığa çıkartılması ve darbeci tüm örgütlerin dağıtılması talepleri, yoksulluğa karşı dayanışma ve mücadele talepleri, seçim kampanyası sürecinde öne çıkartmamız gereken başlıklar olmalı.

Sokakta, ırkçılığı, yeni liberal politikaları, demokratik ve yepyeni bir anayasanın gerekliliğini, sınırsız özgürlükleri, Kürt halkıyla birlikte savunacağımız, Ermeni soykırımına karşı birlikte ses çıkartacağımız bir seçim kampanyası, hepimizi, seçimlerden sonraki yeni mücadele dönemine hazırlayacaktır.

21 Şubat Dünya Anadil Günü'nde sokak Kürtçe dersi. Özgürlük İstiyoruz İnisiyatifi'nin İzmir Konak'ta yaptığı sokak etkinliği büyük ilgi gördü.

Devlet ve AKP, savaş kışkırtıcılığı yapıyor

1 Mart'ta PKK'nin tek taraflı ateşkesi son buluyor. Kürt halkı devletten ve hükümetten bir adım bir jest bekliyor. Ancak devlet tutum değiştirmedigi gibi AKP hükümeti Kürt halkının haklı taleplerinden hiçbirini karışılmıyor.

Batı'da darbecilere karşı çıktığını söyleyen hükümet Doğu'da ordu ile JİTEM ile kolkola giriyor, polislerini, gaz bombalarını halkın üzerine salıyor. Bu çatışma ortamına, kan akmasına, savaşa davetiye çıkartmak demektir.

Kürt özgürlük hareketinin devlet ve hükümet tarafından karşılanmayan talepleri şunlardır:

■ **Kürt dili, kültürü ve kimliği üzerindeki yasaklara son verin:** Bu haklı talebe yanıt "KCK davası"nda yargıçların kadim bir dil olan Kürtçe'yi "bilinmeyen bir dil" olarak nitelmesi, tutuklu Kürt siyasetçilerin adillerinde savunma hakkını gasp etmek oldu. Mecliste Kürtçe konuşan vekillerin ise mikrofonları kapatıldı.

■ **Yüzde 10 seçim barajı kaldırılmalı:** Seçim barajının adil olmadığını, darbeciler tarafından rejime muhalefet eden partileri engelle-

Anadil yasağına karşı 21 Şubat'ta onbinler yürüdü

mek için anayasaya konulduğu biliniyor. Barajın anti-demokratik olduğuna herkes hem fikir. Ancak AKP yüzde 10 seçim barajını kaldırmaya bir türlü yanaşmıyor.

■ **Kürtlerin eşit vatandaşlar olduğu yeni bir anayasa:** 12 Eylül referandumunda 'evet' diyen ve 'boykot' eden çoğunluk, hem Türkler hem Kürtler

bu talebi dile getirmişti. AKP ise yeni anayasayı genel seçimlerden sonrası- na erteleyerek rafa kaldırdı. Kürtler "yeni anayasada Kürt ulusal varlığı tanınacak" sözünün verilmesini bile yeterli görüyordu, ancak 40 binden fazla insanı devlet tarafından katledilen bir halka bu söz bile çok görüldü.

15 Şubat, Kürt halkı için kara bir gün. Abdullah Öcalan 12 yıl önce bu tarihte ABD, Rusya, İsrail, İtalya ve Türkiye tarafından kaçırılıp tutsak edildi. 12 yıl sonra on binlerce Kürt komployu knadı. İstanbul'da Barış ve Demokratik Çözüm Platformu sokaktaydı. Platform bildirisini DSİP temsilcisi okudu.

■ **Tutuklu Kürt siyasetçiler serbest bırakılın, Terörle Mücadele Kanunu değiştirilsin:** "KCK davası" adlı tamamen siyasi dava ve operasyonlar devam ediyor. Halkın oylarıyla seçilmiş belediye başkanları, Kürt siyasetçiler, tek bir çakı dahi yakalamadıkları halde bir buçuk yıldan fazla süredir zindanlarda tutuluyor. Nredyse herkesin anti-demokratik olduğunu kabul ettiği ve değiştirilmesi gerektiğini söylediği yasalar ise Kürtler için aynen işletilmeye devam ediyor.

Bu durum AKP'nin tıpkı diğer egemen sınıf partileri gibi çözümsüzlükte ısrar ettiğini gösteriyor.

Çözümsüzlük isteyenlere karşı birleşelim. Barış ve özgürlüğü savunalım. Gerçek kardeşlik ancak eşit koşullarda olabilir. Çözüm devletin tutum değiştirmesinden geçiyor. Batı'da barış isteyenler Kürt kardeşlerine destek olmalı. Devrimci sosyalistler Kürt halkına özgürlük kampanyalarını büyütme, govenime, milliyetçiliğe, ırkçılığa karşı mücadele etmeye devam edecek. Savaş isteyenlerin dayatmalarını hep birlikte boşa çıkaralım.

HAFTANIN İÇİNDEN NOTLAR

❖ Keşif heyetinin raporunu bekleyen mahkeme kararını çıkmadan Alianlino sulara gömüldü.

❖ Türkiyeli müahitlerin Libya'da 25 milyar dolarlık yatırımı var. Türkiye Libya için ses çıkarmıyor.

❖ Başbakan Erdoğan Libya'da Kaddafi ödülü almıştı. Mısır halkının ayaklanmasını destekleyen Erdoğan neden Libya halkını desteklemiyor?

❖ Kılıçdaroğlu anadilde eğitimin bugün için çözülebilecek bir sorun olmadığını söyledi.

❖ Berlin'de Altın Ayı ödülünü alan film yönetmeni Aşghar Farhadi, İran üzerine konuşmak istemediğini, konuşursa başına kötü işler

geleceğini söyleyerek "ben kahraman değilim, yönetmenim" dedi.

❖ OdaTV baskınında ele geçen döküman "ulusal medyaya" şu görevleri veriyor: "soruşturmalara destek veren medya organlarına İyandığı medya' damgası vurulmalı. "Bunlar yıpratılmalı, yıldırlmalı. Operasyonların siyasal olduğu, TSK ve yüksek yargıya karşı yürütüldüğü işlenmeli."

sosyalist işçi'ye abone olun

marksist.org devrimci, antikapitalist internet portalı

● Darbelere, ergenekon çetesine karşıysan,
● Kürt sorununda demokratik bir çözüm istiyorsan,
● Küresel krize karşı mücadele etmek istiyorsan,
● Küresel ısınmaya, nükleer santrallara karşıysan,

DSİP'e katılın, sosyalizme güç verin

● devrimci sosyalizme güç ver
● başka bir dünya mümkün

dsip.org.tr

Mısır, Tunus ve şimdi de Libya, Yemen, Bal

Devrim dalgası

Devrim dalgası artık bütün bölgeyi kapladı. Hemen her Ortadoğu ülkesinde insanlar çok benzer taleplerle sokağa çıkıyorlar. İktidardakiler ise büyük bir şiddetle göstericilere saldırıyor.

Özellikle Mısır Devrimi sadece bölgeyi değil bütün dünyayı sarstı. Diktatörlüklere karşı çıkılmaya başlandı, değişim olmaz gibi inançlar Mısır Devrimi ile yıkıldı.

Şimdi her yerde daha fazla demokrasi, insanca yaşam, makul bir iş için insanlar oturdukları kentlerin büyük meydanlarını Tahrir Meydanı haline getirmek için çalışıyorlar.

Egemen sınıflar ise en büyük şiddetle saldırırken aslında zayıf olduklarını, kaybedeceklerini biliyorlar ama diremiyorlar.

Mısır'ın ardından özellikle üç ülkede demokrasi talebi ile sokağa çıkanlar ile diktatörün çevresinde toplanmış egemen sınıf arasında da şiddetli çatışmalar yaşanıyor.

En kanlı ve sert gelişmeler Libya'da, özellikle bu ülkenin doğu sahillerindeki Bingazi şehrinde yaşanıyor.

Binlerce insan Kifaya (Yeter) diye sokağa çıkıyor ve Kaddafi'nin güvenlik kuvvetlerini saldırlarını göğüsliyor. Bingazi'de yüzlerce insan öldüğü söyleniyor.

Bu arada bazı Libya kentlerinde göstericiler şehre hakim oldu. Bingazi'de de askeri birliklerden bazıları

halkın saflarına geçti.

Warfala, Tanareg gibi bazı büyük aşiretler göstericilerin saflarına geçti ve sonunda başkentte de gösteriler ve çatışmalar başladı.

Kaddafi'ni yönetici çevresi sarsılıyor ve göstericilerden yana tutum alanlar var.

Yemen

Yaygın gösterilerin olduğu bir ülke de Yemen. Burada 32 yıldır iktidarda olan diktatörlük göstericilere karşı kendi taraftarlarını harekete geçiriyor ama gösterilerin önü alınmıyor.

Gösterilerde yüzlerce insan öldü.

Özellikle ülkenin güneyinde, Aden ve çevresinde çatışmalar daha sert. Aden ve çevresi Yemen'den ayrılmak istiyor.

ABD Yemen'deki yönetimi destekliyor ve bu nedenle bu ülkeden fazla bilgi almıyoruz.

Bahreyn

Küçük bir ada ülkesi ama petrol nedeniyle çok zengin. İktidarda bir sultan ve 40 yıldır başbakan olan amcası var.

Kraliyet ailesi ve ülkenin zengin egemenleri Sünni, halkın çoğunluğu ise Şii.

Halk göstericiler sekter değil. Şii, Sünni birliğini savunuyorlar.

Talepler her yerde olanlarla aynı. Demokrasi, özgürlüklerin gelişmesi, ve insanca yaşam yani zenginliğin daha adil paylaşılması.

Bahreynli göstericiler

başkent Manana'nın İnci Meydanı'nı Tahrir Meydanı haline getirdiler ama bir sabah ordu ateş ederek meydana girdi. Çok insan öldü. Ertesi günü cenaze dev bir gösteri oldu. Göstericiler şimdi gene İnci Meydanı'nda. Sultan ise göstericilerle konuşmaya çalışıyor.

İran

Bölgenin Arap olmayan ülkesi.

Son cumhurbaşkanlığı seçimlerinde sonra seçimlere hile karıştığı iddiası ile başlayan büyük halk hareketi bastırılmıştı. Binlerce insan hala tutuklu, bazıları idam edildi. (İran'da her 8 saatte bir, biri idam ediliyor)

Mısır Devrimi Yeşil Hareket denen muhalefeti bir kere daha sokağa çıkardı ama hükümet göstericilere ateş açtı.

Şimdilik büyük gösteriler yok, ama yaklaştığı açık.

Cezayir

Cezayir'de her Cumartesi gösteriler oluyor.

Cezayir 150 bin insanın öldürüldüğü bir iç savaşın havasından henüz kurtulmuş değil. Talep her yerdeki gibi insanca yaşam koşulları ve demokrasi. Cezayir petrol zenginini ama bu zenginlik halka ulaşmıyor.

Fas

Krallıkla yönetilen bir başka ülke. 20 Şubat gösterileri Rabat, Kasablanka ve Marakesh'de çok büyük oldu.

Göstericiler kralın yetkilerinin kısıtlanmasını ve rejimin yıkılmasını istiyorlar.

Ürdün

Mısır Devrimi sürerken hareketin yaklaştığını gören Ürdün egemen sınıfı hükümeti değiştirdi ve reformlar yapılacağını ilan etti. Buna rağmen

Ürdün'de gösteriler oluyor. Halk reformları görmek ve insanca yaşam koşulları istiyor.

Ürdün'de büyük bir Filistinli göçmen nüfus yaşıyor.

Kürdistan

Irak Kürdistan'ından bir haftadır gösteriler var. Süleymaniye'de çoğunluğu üniversite ve lise öğrencisi olan büyük gösteriler var. Geçen Pazar etkin bir genel grev yaşandı.

Güvenlik kuvvetlerinin yanı sıra KDP'nin Zerivan Birliği Süleymaniye'ye girdi ve ateş açtı.

Çok sayıda yaralı ve tutuklu var. Bir genç öldü. Güvenlik güçleri bağımsız bir TV kanalını yaktı. Göstericiler de KDP binasını yakmaya çalışıyor.

Bardarky Sara meydanının Süleymaniye'nin Tahrir Meydanı olmasına çalışılıyor ama güvenlik güçleri buna izin vermiyor.

KUVEYT:

Yabancı işçiler insanca yaşam koşulları ve vatandaşlığa kabul edilmek için gösteriler yapıyor. Kuveyt Ortadoğu'da eşitsizliğin en yüksek olduğu ülke.

Kapitalizmin krizi bütün Ortadoğu'yu sarsıyor. Heryerde kitleler insanca yaşayacak koşullar ve demokrasi istiyor. Diktatörlüğe hayır, yeni bir anayasa talebi bütün ayaklanmaların temel talebi

Bahreyn, Cezayir, Ürdün ve İran durumuyor

İşçiler tarih sahnesinde yerlerini alıyor

Mübarek'in devrilmesinden sonra yüzbinlerce işçi devrimi savunmak için harekete geçti. İşçiler ücretlerinde ve çalışma koşullarında radikal bir değişim ve sendikal örgütlenme hakkı istiyorlar.

Kahire'de otobüs şoförleri 10 gündür grevde Bir otobüs şoförü "borca batmış durumdayız. İsteklerimiz kabul edilene kadar oturuyoruz" diyor ve ekliyor, "yönetim bize bir parça kemik attı ama yetmez!" İşçiler otobüsleri garajlara kilitlediler ve çıkardıkları bildiride kahrolsun Mübarek sloganını kullandılar. Diğer ulaşım işçileri de bu greve katıldı.

Demiryolu işçileri de grevde. Bir subay işçileri ikna etmek için grev yer, ne gelince işçiler şiddetli itirazlarla subayı kovdular.

Oturma eylemi

Kahire'nin Giza bölgesinde yüzlerce ambulans şoförü daha iyi bir ücret ve kalıcı iş için eylemde. Giza'daki piramitlerde çalışan 150 işçi de grevde.

Menufiya'da tekstil işçileri oturma eylemi yapıyor. Ücret artışı istiyorlar.

Petrol işçileri de greve başladı.

İşçiler İsrail'e gaz yollarının durdurulmasını ve bakanın değiştirilmesini istiyor.

Maliye bakanlığı işçileri sendikası Devletin güdümündeki Mısır Sendikalar Federasyonu'nun öntünde eylem yaparak başkanın istifasını istedi.

Yüzlerce Mısır Telekom işçisi şirket yönetiminin istifasını ve daha çok ücret için yolları kapattı. İşçiler ücretlerinin 20 yıldır aynı

Metal işçileri her fabrikada işyeri komiteleri kurulumasını istiyor

olduğunu söylüyorlar. Mısır Posta hizmetlerine 5.000 işçi grevde.

Mısır Hayvan Sağlığı kurumunun çoğukadın olan işçileri müdürün derhal istifasını istiyorlar.

İn Kafr Al Zayat'ta devlet hastanesinde 1.500 işçinin başlattığı oturma eylemine doktorlar da katıldı.

Mısır'ın en büyük tekstil fabrikası grevde. Nil Deltası'ndaki El Mahalla el-Kubra 24 bin işçinin çalıştığı fabrikada işçiler idare binasının çevresinde oturuyorlar. İşçilerin çoğu kadın.

Grevin örgütçülerinden

bir işçi, Faysal Naoüsa "Mübarek'in gitmesi ilk talebimizdir, şimdi ekonomik taleplerimiz var" diyor.

Sedat şehrinde Mısır-Amerikan Çelik Fabrikası'nda 1.000 işçi grevde. İşçiler ücret artışı ve sosyal sigorta istiyor.

Helwan Çelik Fabrikası'nın geçici işçileri de eylem yaptı.

Mısır metal işçileri geçen hafta yayınladıkları bildiri de "özel sektör farikalarının kamulaştırılmasını ve işçiler tarafından yönetilmesini" talep ettiler.

İşçiler ayrıca her fabrikada işçi komitelerinin kurulmasını bu komitelerin işkolu düzeyinde üst organlarının olmasını ve sonra da bütün sektörlerden gelen temsilcilerle bir üst komitenin daha kurulmasını talep ediyorlar.

İşçiler ayrıca yeni bir anlayasa da istiyorlar.

Mısır Devrimi'nin önemi

Mısır Halkının Mübarek'i devirmesi değişimin olamayacağını düşünen herkes için bir şok oldu. 40 yıllık kanlı bir diktatör 18 günde yıkılıp gitti.

Egemen sınıflar ve onun yazarları, düşünürleri daima değişimin olamayacağını anlatırlar. Evet bir lider yewrine bir başkası gelir, ya da bir parti gider yerine bir başkası gelir ama değişim, gerçek bir değişim olamaz.

Mısır Devrimi bu düşünceyi yıkıyor. Aşağıdan başlayan bir mücadelenin nasıl yukardan gelen düşünceleri yitirdiğini gösteriyor. Aşağıdan başlayan bir hareketin nasıl egemen sınıfların yıkılmaz, değişmez gözükme gücünü yitirdiğini gösteriyor.

Mısır Devrimi sadece Mısır Devletine ve Mısır egemen sınıflarına bir darbe olmadı o aynı zamanda bölgesel bir etki yarattı ve daha da öteye emperyalizmin bölgedeki bütün hesaplarını, yapısını yerinden oynattı.

Mısır'da Mübarek'in devrilmesi ile birlikte öyle bir değişim başladı ki artık hiçbir şey eskisi gibi olamayacak, herşey değişecek.

Herşeyden önce Mısır ve diğer Ortadoğu ülkelerinin egemen sınıflarının kendilerine güvenleri sarsıldı. Mübarek ilk TV konuşmasında kendine çok güvenliydi, sonra sesi titredi, don konuşmasında ise gideceği açıktı. Çünkü kendisine güveni sarsılmıştı, Mısır egemen sınıflarının güveni sarsılmıştı. Tunus'ta da aynı süreci yaşadık.

Şimdi aynı süreçleri Yemen'de, Lübya'da, Bahreyn'de yaşıyoruz. Bu ülkelerde egemen sınıflar büyük bir şiddetle değişim isteyenlere saldırıyor. Sanki, Mısır'da onlar açısından yanlış yeterince şiddetin kullanılmamış olması gibi. Ama şiddet işe yaramıyor.

Aşağıdan hareket onlarca ölü veriyor, üzerine polislin yanı sıra ordu ve diktatörün paralı adamları geliyor ama hareket geri çekilmiyor tam tersine büyüyor, güçleniyor.

Tunus ve Mısır devrimleri ile Ortadoğu ülkelerinin egemen sınıflarının yanı sıra emperyalistlerin de kendilerine güvenleri sarsıldı. Güvendiklerin, her yıl milyarlarca dolar verdikleri tejmiler yıkılıp gidiyor. Şimdilik eskinin devamı olan yapılar duruma hakim ama herşeyin nasıl gelişeceğini bilmiyorlar. Onun için emperyalistler sükunet, istikrar, reform tavsiye ediyorlar. Herşeyin ellerinden kaçıp gitmesini engellemeye çalışıyorlar.

İşçi sınıfının rolü

Tunus'ta Bin Ali işçi sınıfı harekete geçince kaçtı. Mısır'da Mübarek Mısır işçi sınıfı çok yaygın grevlerle harekete katıldığı anda kaçmak zorunda kaldı.

Şimdi Bahreyn'de "rejim değişene kadar işe gitmeyeceğiz" deniyor. Yani grev başladı. 200 yıllık saltanatın son sultanı "görüşelim" dedi. Oğlunu görevlendirdi.

Ağır diktatörlük koşullarında örgütsüz olan işçi sınıfı bir kere devrim içinde harekete geçince değişmeye başlıyor. Yaşadığı deney yepyeni ufuklar açıyor işçilerin önünde.

Grev komiteleri, savunma örgütleri, Tahrir'de kurulan yapı değişiyor ve işçi sınıfı için egemen sınıflardan bağımsız işçi örgütleri haline geliyor.

Rus devriminde iktidarı alan örgütün basit bir grev komiteleri örgütlenmesi olduğunu unutmamak gerekir.

Devrim sadece egemen sınıfın başka türlü devrilememesinden dolayı değil aynı zamanda ezilenlerin, işçi sınıfının kaderine razı tutumundan kurtulmasının yoludur. İşçi sınıfı devrim sırasında öğrenir ve değişir. Asıl değişim budur.

Mısır Devrimi'nin dersleri

27 Şubat, Pazar

14.00 - 17.00

Taxim Hill Hotel, Taksim

Judith Orr
Gazeteci

İşin Elçin
Gazeteci

Doğan Tarkan
DSİP

Tunus ve Mısır'ı anlamak için 2 önemli kitap

1. Endonezya Devrimi
2. İran'da devrim ve karşı devrim

Z Yayınları

Sosyalist İşçi satıcılarından isteyebilirsiniz

Birleşik mücadelenin taktiği

Lenin ve Troçki, 1917 Rus devrimi sırasında birleşik işçi cephesi politikasıyla devrimin kaderinin belirlenmesinde çok önemli bir rol oynadılar. 1917 yılında askeri darbeyle Şubat devrimini ezmek isteyen güçlere birleşik işçi cephesiyle yanıt verildi ve devrimin kazanımları korunabildi. Troçki, 1930'larda sürgündeyken, Almanya'da faşizmin gelişimiyle ilgili analizlerinin yanı sıra, faşizme karşı mücadelede birleşik işçi cephesi taktiğini de geliştirdi. Birleşik işçi cephesi Nazizme karşı işçi sınıfının direnmesini ve Hitler'in politik ve askeri zaferini engelleyecek politikaları da kapsayan bir mücadele taktiği idi.

Mücadelenin "aşamaları"

Birleşik işçi cephesi taktiği, iki gerçeğe birden aynı anda işaret eder: İşçilerin büyük çoğunluğu reformist fikirlerin etkisi altındadır, işçi sınıfının küçük bir azınlığı, devrimci fikirler etrafında örgütlenir. Bir yandan da bu küçük azınlık, işçi sınıfının büyük çoğunluğunu kazanmadan ve hareket, büyük çoğunluğun büyük çoğunluk adına bağımsız ve bilinçli eylemi haline gelmeden kazanamaz.

Reform talep eden fikirler sanıldığı gibi, işçi sınıfına "düşman" "reformist" parti tarafından empoze edilmez. Reform talepleri işçi sınıfının yaşam koşullarının içinden, nerdeyse doğal olarak ürer. Reform talepleri, daha iyi bir yaşam ve daha geniş özgürlükler için şekillenen talepler olarak özetlenebilir. Daha fazla ücret, grev hakkı, kreş hakkı, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için, konut hakkı, doğum izni, seçme hakkı, kadın özgürlüğü talepleri, zamlara karşı talepler gibi sayısız başlıkta reformlar için mücadele verilir. Devrimci işçiler, bu mücadeleye sırtını dönmez, tabiri caizse maksimalist bir kibirle işçi sınıfının çoğunluğunun yaşam standardını her düzeyde yükseltmek için verdiği mücadeleyi devrim sonrasına erteleyemez.

Devrimci işçiler, reformlar için mücadeleye tüm güçleriyle sahip çıkmak zorundadır. Bu, mücadele içinde işçi sınıfının çoğunluğuyla birleşmek için atılması gereken ilk adımdır. İşçi sınıfının gündelik mücadelesinin içinde yer alıp, o mücadelenin taleplerini sahiplenmeden, işçi sınıfının büyük çoğunluğunun güvenini kazanmak mümkün değildir. Bu güven kazanılmadan, işçi sınıfı içinde devrimci taleplerin şekillenmesi de aynı derecede imkânsızdır.

Devrimcilerin, işçi hareketine yardımcı olmasının ilk yolu, işçi sınıfının büyük kalabalıklarının taleplerini sahiplenmektir. Bu taleplerin, kazanılması için, en önde, en militanca mücadele etmek de çok önemlidir. Bir siyasi gelenek olarak reformizm ile devrimci sosyalizm arasındaki ayırım, çoğu kez taleplerden kaynaklanmaz. Ayırım, taleplerin nasıl

kazanılacağından, hangi yöntemle mücadele etmek gerektiğinden ve bir talep elde edildiğinde, arkasından hangi adım atılacağından başlar. Ücret zammı talebinde bulunan reformcuları, bu talebi dile getirdiği için eleştirmek, sekterizmin dik alasıdır. Ücret zammı mücadelesinin nasıl kazanılacağı için yaşanan tartışmadır belirleyici olan. İşçilerin temsilcilerinin patronlarla yapacağı masa başı görüşmesi bir mücadele tercihidir. Zammı elde etmek için işyerine ya da ulusal çapta işkoluna dayalı grev örgütlemek ise bir başka mücadele tercihidir. Reformizm, elde edilen reformların kalıcı olması, reformları elde etme mücadelesinin aşağıdan, kitlesel, yaygın ve militan bir mücadelenin örülmesine bağlı olduğu gerçeğini görmezden geldiği için tehlikelidir. Bu tehlikeyi bertaraf etmenin taktiği, işte birleşik işçi cephesi siyasetidir.

Hareketin çoğunluğu

İşçi sınıfının büyük çoğunluğunun taleplerine sahip çıkmak, bu işçilere seslenme hakkını elde etmeye yarar. İşte birleşik işçi cephesi, en acil, işçi sınıfının bütününe ezmek üzere örgütlenen sorunlarda, devrimci işçilerin işçi sınıfının çoğunluğunu harekete geçirmek için üretilen bir taktiktir. Lenin, 1917 yılının Ağustos ayında birleşik mücadeleyi önermemiş, Bolşevik işçiler darbeye karşı olan işçi sınıfının tüm örgütlerini mücadeleye çekmemiş olsaydı, işçi sınıfı General Kornilov'un darbesi altında ezilecekti. Bolşevikler hem Kornilov'a karşı çıkmak isteyen, darbeyi durdurmak isteyen tüm işçi örgütlerini birleştirdiler hem de bu örgütlerin tabanındaki işçilere,

reformist liderlikleri teşhir edebildiler. Bu liderliklerin mücadeleden kaçan, fırsat bulsa darbecilerle anlaşmayı hedefleyen politikalarını teşhir etmek için de işçi sınıfının bütününe eylem birliğini sağlamak çok önemli. Birleşik işçi cephesi taktiği 1917 yılında darbeyi durdururken, devrimci işçiler işçi sınıfının büyük çoğunluğunu yanlarına katmayı başardılar. Almanya'da nazizme karşı birleşik işçi mücadelesi örgütlenmediği için Hitler iktidara geldi. Faşist diktatörlüğün sorumluluğu, Troçki'nin birleşik işçi cephesi kurulmasını çağrılarını kulaklarını tıkayan, sosyal demokrat işçileri faşizmin ikiz kardeşi olarak gören stalinist komünist partilerin omuzlarındadır.

Sekterizm

Hareketin yerine kendi eylemlerini kuran grupçuklar, hareketin talepleri yerine de kendi taleplerini öne çıkarırlar. Bu, zaten sekterizmin kısa tanımıdır. Sekterizm, grup çıkarıcılığı bir başka deyişle, işçi sınıfının büyük çoğunluğu için hiçbir anlam taşımaz. Eylemlerde kendi partilerinin adını bağırarak kadar kendilerine düşkün olan sekter grupçuklar, etkili oldukları oranda daima işçi sınıfının safalarını bölmeye çalışırlar. İşçi sınıfının büyük çoğunluğunun ne taleplerini ne siyasi eğilimlerini önemserler; ne de Komünist Manifesto'da Marks ve Engels'in, "sosyalistlerin işçi sınıfının çıkarlarından ayrı çıkarları yoktur" sözünü.

Oysa sosyalizm mücadelesi, sadece ve sadece, büyük yığınların kendi kaderine sahip çıkmak için verdiği mücadeleye yardımcı olmaksızın ibarettir. Birleşik işçi cephesi, bu yardımcı olma eylemini sağlam temellerde yerine getirmek için çok güçlü bir perspektif sunar. İşçi sınıfının devrimci azınlığı, işçi sınıfının reformlar için mücadele eden büyük çoğunluğunu kazanmak için, sürekli tartışmak, güven yaratmak, eylem içinde birlikte olmak zorundadır. Birleşik işçi cephesi taktiği, somut sorunlar etrafında bu birleşik eylemin örülmesi için sahip çıkılması, güncellenmesi ve geliştirilmesi gereken bir mücadele yöntemidir.

Şenol Karakaş

Ragıp Zarakolu'na Ermenistan 'Hagop Meğapart Onur Madalyası' verildi

İnsan Hakları Derneği (İHD) kurucularından, Belge Yayınları'nın sahibi, Sesonline.net yazarı, kemalizme ve resmi ideolojiye karşı mücadelesiyle öne çıkan sosyalist yayıncı Ragıp Zarakolu'na, Ermenistan Millî Kütüphanesi'nin en önemli onur ödülü olan 'Hagop Meğapart Onur Madalyası' verildi. Türkiye Yayıncılar Birliği Yayımlama Özgürlüğü Komitesi Başkanı Zarakolu, "Ermeni tarihi ve edebiyatının Türkiye'de tanınmasına yaptığı katkılar nedeniyle" ödüle layık görüldü.

Yerevan'da düzenlenen törende ödülü verilen Ragıp Zarakolu da yaptığı konuşmada, "ödülü ülkesine götürmesinin onun için etik bir önem taşıdığını, ancak ödülü kazanabilecek durumda başka Türkler de olduğunu" ifade etti. Zarakolu konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Türkiye'de benim gibi ülkenin acılarını ifade etmekten çekinmeyen ve insan haklarını temel kriter alan pek çok aydın var. Ayrıca bu kişiler 'soykırım' kelimesini kullanmakta tereddüt etmiyorlar. Bu ödülü almak benim için onurdur. Ben ilk olabilirim; ancak daha çok Türk aydınlarının bu madalyayı kazanabileceğine inanıyorum..."

Hagop Meğapart Kimdir?

Ermenistan'ın Guttenberg'i olarak da nitelendirilebilecek olan Hagop Me-

ğapart, ilk Ermeni Matbaacı ve Ermeni Matbaacılığının kurucusu olarak kabul ediliyor. Meğapart'ın doğum ve ölüm tarihleri tam olarak bilinmiyor.

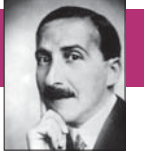
Ragıp Zarakolu ve Belge Yayınları

Zarakolu, ulusal ve uluslararası çapta fikir ve ifade özgürlüğü dalında pek çok prestijli ödülün de sahibi. Ödüller arasında, Saraybosna'daki 'Uluslararası Araştırmalar Birliği (IAGS) Ödülü', Norveç Yazarlar Birliği tarafından verilen 'İfade Özgürlüğü Ödülü' ve Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından verilen 'İfade Özgürlüğü Ödülü' de bulunuyor.

1977'de kurulan Belge Yayınları, "her türlü tabuya karşı çıkmayı" ilke olarak benimsedi. Yayınevi 1915 Ermeni Soykırımı tarihi gerçekleri ve belgeleri aktaran kitapların yanı sıra Ermeni yazarların Soykırım tanıklıklarını, bu coğrafyanın kozmopolit kültürünü konu eden birçok eser de yayınladı.

Portreler

Stefan Zweig

Zweig kuşkusuz 20. yüzyılın önemli yazarlarından biridir. Kalem aldığı biyografiler bu türün en iyi örnekleridir. Oyunları, romanları ve gazetecilik ürünleri, zengin iç dünyasını ve entelektüel birikimini yansıtır.

Zweig, 1881 yılında Viyana'da doğdu. Varlıklı bir ailesi vardı, erken yaşlardan itibaren iyi bir edebiyat ve sanat eğitimi aldı. İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Latince ve Yunanca öğrendi. Liselerde ilk şiirlerini yazdı. Felsefe öğrenimi gördü. Gazetelerde muhabirlik yaptı. 1907-1909 yılları arasında Seylan, Gwialir, Kalküta, Benores, Rangun ve Kuzey Hindistan'ı gezdi. Bunu, 1911'deki New York, Kanada, Panama, Küba ve Porto Riko'yu kapsayan Amerika yolculuğu izledi. 1914'te Belçika'ya gitti. I. Dünya Savaşı'nda (1914-1917) gönüllü olarak "Savaş Arşivi"nde memur olarak çalıştı. Savaşın sona Salzbürg'a yerleşti. Burada 20 yıl yaşadı.

Yazdığı makaleler ve kitaplarda savaşta karşı karşıya, faşizme, barbarlığa ve yıkıma karşı insanlık kültürünü savundu.

1933'de, Naziler kitaplarını yakmaya başladı. Zweig bir Yahudi'yd. 1934'te ülkesini terk etti ve İngiltere'ye yerleşti. Savaş sırasında birçok ülkeye gitti. Sonunda Brezilya'ya yerleşti. Burada iki önemli kitabını, Bir Satranç Oyucusu ile otobiyografisi olan "Dünün Dünyası - Avrupa Anıları"nı kaleme aldı.

Faşizmin pençesi altında Avrupa'nın bir yıkıma sürüklenmesi, Hitler'in iktidarının kalıcı olduğunu düşüncesini ve yaşadığı hayalkırıklıkları nedeniyle 22 Şubat 1942'de Rio de Janeiro'da, karısı Lotte ile birlikte intihar etti.

Zweig çok üretken bir yazar. Türkçe'ye çevrilmiş birçok kitabı bulunuyor ki bu kitapların çoğu birer klasik olarak kabul ediliyor. 20. yüzyılın dünyasını anlamak ve iyi edebiyatı tatmak isteyenler için Stefan Zweig vazgeçilmez bir yazar.

30 yıl süren pazar ekonomisi "reformlarından" sonra mücadele başladı

Mısır devrimi serbest piyasanın neoliberal kapitalizmine dair bir "hayır" sesi yükseltti. Sıradan insanların yarattıkları kitle hareketi sonunda onlara 30 yıldır devam eden ekonomik ve siyasi kararları reddetme hakkını verdi. Reddedilen politikalar küresel ekonomik gelişimin temelleridir. Devrim, küreselleşme ve piyasaların küre çapında olayları şekillendirmesi gerektiğine dair fikir için ciddi bir sorunu. Ortanlar Mısır'ın ekonomik reform ve ABD'nin Ortadoğu ve Afrika'daki emperyalist stratejisi için ciddi endişe kaynağı. Mısırlılar Hüsnü Mübarek'i devirerek statükoyu sorguladılar. Kim yönetiyor? Kimin çıkarlarına hizmet ediyorlar? Politikaları kim belirliyor? Bu konular bölgede bir sinire deşmiş durumda. Üstelik bu bölgede pek çok devlet neoliberalizmi ve sloganı "başka bir çare yok'u benimseyerek hareket ediyorken.. Neoliberalizm, ekonomik politikalara devletlerin değil özel şirketlerin karar vermesi gerektiğini savunuyor. Mısır bu işi denemek için bir test laboratuvarı işlevi gördü. Thatcherizm'den çok önce Başkan Sedat 'intifaf' ya da 'açılım' politikalarını açıklamıştı. Bu sözleri sosyal devletin tesfiyesi ve özel sektörün eline bırakılmak anlamına geliyordu. Mübarek 1980 ve 90lar boyu aynı politikaları izlemeye devam etti. Temel gıda desteklerini azalttı. Hükümet ekmeğe, un, pirinç, şeker ve yemeklik yağ masrafını 2/3 oranında azalttı.

Saldırgan

Kesintilerden sonra pek çok aile hayatta kalma marjını altına düşü. 2007'de pek çok kentte gıda ayaklanmaları vardı. Kalabalıklar dört ay boyunca fırınlardan ekmeğe almak için umutsuzca dövuştü, 11 kişi öldü. Dünya Bankası ve IMF Mübarek'in çabalarını alkışlarken daha fazla kesinti yapması gerektiğine dair uyarıda bulundular. Devlete ait endüstriler özelleştirilirken milyonlarca topraklarından edildi. Adı kötüye çıkan 96 nolu yasa gereği parlamento toprakların kolonyel dönemdeki sahiplerine geri verilmesi gerektiğine karar verdi. Koca köyler boşaltıldı, mahkeme kararları polis şiddetiyle birlikte uygulandı. Hükümet 1997'de tahliyelere başladığında 100'den fazla köyde direniş vardı. 17 civarında insan öldü, 553'ü yaralandı ve 1.588 kişi de "fellaheen" denen köylülerle toprak sahipleri arasında çıkan gerginliklerde tutuklandı.

Dünya çapında

Mısır çevresinde kırsalda o günden beri gerginlikler bitmedi. Binlerce köylü ve mal sahiplerinin silahlı adamları arasındaki çatışmalar devam etti. Mısır yeni-liberal değişiklik yolunda büyük adımlar attı. Hatta 2007 yılında IMF Mısır'ı "en iyi reformcu" ilan etti. Kahire'deki ekonomi gazetecileri Mübarek'i IMF'nin posterlere basacağı yüz olarak tanımladılar. Rejimin kendisi IMF için modeldir. Dnyanın dört bir yanında ülkeler bu örnek gibi olmak için cesaretlendirildi. Mısırlılar uzun zamandır piyasa yanlısı politikaların kimin yararına olduğunu biliyorlar. Mübarek finans piyasası ve spekülötlörlere büyük kazançları sağlayan bir yeni kapitalistler ağını koruyordu.

Phil Marfleet

İran:

Batının iki yüzlülüğü

1979'da Şah Rıza Pehlevi'nin ABD yanlısı diktatörlüğünü deviren İran halkları Mısır ve Tunus devrimlerinden derinden etkileniyorlar.

Ülke içinde her türlü muhalefete tahammülsüz olan hükümet Mısır Devriminin birinci haftasında muhalefetin çağırduğu kutlama gösterisine ortak oldu ve kendi taraftarlarını da göstermeye kattı. Bu gösteride bir kişi öldü, birçok gösterici tutuklandı.

İran hükümeti açıkça iki yüzlü davranıyor. Hem devrimi destekliyor hem de kendi muhalefetine acımasızca saldırıyor.

Ama Batılı liderlerin tutumu daha da yüzsüzcü. İran'ı göstericiler "diktatöre ölümlü" diye slogan atarak İran'ın dini lideri Ali Hameni'yi ve cumhurbaşkanı Ahmedinejat'ı protesto ediyor.

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'da göstericilerin cesaretini övüyor.

Aynı Clinton Mısır Devrim günlerinde kararsız kalmış, göstericilerin kazanaacağı kesin belli olana kadar Mübarek'ten desteğini çekmemişti. Clinton şimdi de Mısır'da Yüksek Askeri Konsey'in grevleri bastırmasını destekliyor.

Clinton İran'da ABD ile

iyi geçecek bir iktidar istiyor ama yanlısı yere bakıyor.

Clinton ne yaparsa yaparsın Ortadoğu devrimleri bölgede ABD'nin ve emperyalizmin etkisini kırıyor.

Mısır İran halkını etkiledi ve şimdi İran'da anti-kapitalist ve anti-emperyalist bir devrimin önu daha açık.

Libya:

Albay Kaddafi kimdir?

Libya'da yoğun bir çatışma var. Yüzlerce insan öldü. Göstericilerin en temel talebi 27 yaşında bir askerî darbe ile Kral İdris'i devirerek yerine geçen Albay Muammer Kaddafi'nin gitmesi.

Kaddafi ise kan dökerek, aşırı bir şiddetle iktidarını korumaya çalışıyor.

Devrim gerçekleşen ya da ayaklanan diğer Ortadoğu ülkelerinde de iddia edildiği gibi Kaddafi laik ve ayaklananlar dindarlar. Bu nedenle bazıları Mısır'da, Tunus'ta ve Libya'da ayaklananlardan değil iktidardaki olanlardan yana tutum alıyorlar. Tam da ABD ve diğer Batılı emperyalist güçler gibi.

Kaddafi sosyalizmin ve kapitalizmin İslam ile birleştirilmesini anlatan "Yeşil Kitabı" ile ünlü. O günlerde Kaddafi Yeşil komünist olarak tanımlanıyor ve devrimci çevrelerin deste-

ğini alıyordu. Kaddafi'ye göre Libyayı "halk komiteleri" yönetiyor. Libya ise bazı başka Ortadoğu diktatörleri ile birlikte Doğu Bloku ile iyi ilişkilere sahipti.

Libya dünyanın en önemli petrol üreticisi ülkelerinden birisi. Petrol zenginliği ne var ki bu zenginlik Libya halkına ulaşmıyor. Ülke nüfusunun üçte ikisi açlık sınırının altında yaşıyor. Çok küçük bir azınlık dışında geri kalanların durumu da çok iyi değil.

Oteyandan Muammer Kaddafi ve ailesinin serveti ise tam bilinmiyor ama Mübarek ve ailesinden çok daha fazla.

Kaddafi zaman zaman bölgesel bir güç olmak için hamle etti. Çad'da ve Sudan'ın güneyindeki iç savaşlarda taraf oldu. Bugün kendi halkına karşı bu iç savaşların askerlerini kullanıyor.

Libya ordusu Çad'da Aozou Şeridi'ni işgal etti. Nijer ve Mali'de hükümetlerle asiler arasında arabuluculuk yapıyor. Biryandan da Afrika Birleşik Devletleri kurulmasını öneriyor.

Çerde ise tam bir terör politikası sürdürdü. Binlerce muhalif işkencelerden geçirilip cezaevlerine tıkladı. Kayıplar, yargısız infaz Libya'da günlük olaylar haline geldi.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarını kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilmez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, ege-men sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yapılamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlü olmalıdır. Böyle bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlerle katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

Libya ve Bahreyn halklarıyla dayanışma için sokaktaydık

Yaşasın küresel intifada!

İstanbul'da bugün Devrimci Sosyalist İşçi Partisi (DSİP), Genç Siviller, Hak ve Özgürlükler Partisi (HAK-PAR), Eşitlik ve Demokrasi Partisi (EDP) ve MAZLUM-DER'in katılımıyla, Libya'da sürmekte olan halk isyanı ile dayanışma eylemi yapıldı.

DSİP Ankara İl Örgütü üyeleri ise saat 18:30'da Libya Büyükelçiliği önünde, 20:00'de ise Bahreyn için Yüksel Caddesi'nde diktatörlere

karşı ayaklanan halklarla dayanışma gösterileri gerçekleştirdi.

İstanbul'da, 42 yıldır despotik iktidarını sürdüren Libya'nın eli kanlı diktatörü Kaddafi'nin uyguladığı katliamın protesto edildiği gösteri, Saat 19:00'da Taksim Gezi Parkı'nda başladı. Eyleme katılanlar, "Yaşasın küresel intifada", "Katil Kaddafi defol" sloganları eşliğinde Gümüşsuyu semtindeki Libya Konsolosluğu'na yürüdü.

dsip.org.tr

ziyaret ediniz

sosyalist işçi

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Z Yayınçılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.
■ Sahibi: Ayşe Demirbilek ■ Sorumlu Yazışleri
Müdürü: Volkan Tamusta ■ Adres: Nail Bey Sokak,
No: 9/15 Kadıköy / İstanbul ■ Baskı: Y6n Matbaacılık:
Davutpaşa Caddesi, Güven Sanayi Sitesi, B Blok, Kat: 3, No:
366, Topkapı İstanbul ■ Yerel süreli yayın,
haftada bir yayınlanır

www.sosyalistisci.org

Tacize, tecavüze dur de!

Onlarca namus cinayeti, tecavüz haberleri var. Kimi bir kocası tarafından kurşunlanan kadın haberleri, kimi 26 kişi tarafından tecavüz edilmiş 13 yaşında bir kadının haberi. Bütün bunlar olurken taciz ve tecavüz konusunda akıl almaz tartışmalar, inanılmaz fikir yürütmeler ve öneriler duyuyoruz.

13 yaşında bir genç kadın çaresizlik içinde dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e "Ben daha çocuğum, benim başıma geldi, kimsenin başına gelmesin" diye mektup yazıyor. Üstüne acılarıyla dalga geçer gibi tecavüzcülerine yapılan indirim haberleri geliyor. İndirim sebebi 13 yaşında bir çocuğun içlerinde bir yüzbaşı, Kaymakamlık'ta Müdür gibi görevleri olan 26 kişiyi tehdit etmesi. Buna ancak Türk mahkemeleri inanır. Ama bizi inandıramazlar.

Mahkemelerin hadım kararı vermesi gerekmiyor ama tecavüzcüye arka çıkması, indirimi bulunması zaten tacizi, tecavüzü şikâyet etmekte zorlanan kadınları bir de teşhir ederek cezalandıran mahkemelerle sorunumuz var.

Tecavüzü kılıfına uyduruyor

Kadınların giydiği kıyafetlerin tecavüze davetiye çıkardığını ileri sürme cüretini gösteren Orhan Çeker, tecavüzcünün suçunu mağdura yıkmaktan kaçınmaya çalışarak hastalıklı bir erkektir, yalancısıdır, sahtekârdır, cinsiyetçidir.

Kadınların ve çocukların maruz kaldığı cinsiyetçi şiddetin onların kılık-kıyafetleriyle ilgisi yok. Tecavüz ve taciz mağdurları arasında 'dekolte' giyinmelerin oranı milyonlarda bir bile değil. Pek çok zaman tecavüzcü mağdurların ve yakınlarındaki kişiler arasında çıkıyor. Ensest ve erkek çocuklara tecavüz vakalarının kadınların çarşafa girmeye zorlanıp, toplum yaşamından dışlandığı ülkelerde belirgin biçimde yüksek olması sorunun boyutlarını ortaya koyuyor. Kısaca kıyafet tecavüzü engellemediği gibi, tecavüz için sadece bir bahane. Tecavüze dekolte gerekçesi üretmeye

çalışan ve kapanmazlara kadınların suçlu olacağını savunan O. Çeker hastalıklı bir cinsiyetçidir.

Sorun hormonlarda değil, cinsiyetçilikte

Kadınların kılık kıyafetinin tecavüze davetiye çıkarabileceğini savunan cinsiyetçi zihniyetin tecavüzünün cezalandırılması söz konusu olduğunda ise "hadım etme" cezasını önermesi şaşırtıcı değil.

Tecavüzün suçunun "dekolte"ye yıkılması nasıl hastalıklı bir bakışsa, tecavüzçüleri hadım ederek bu sorundan kurtulabileceğimizi sanmak da o kadar aptalca bir çözüm önerisi, daha doğru bir ifadeyle cinsiyetçiliğin kendini yeniden üretmesi söz konusudur.

Tecavüzün testosteron tedavisi ile engellenebileceğini düşünmek; bunun "dürttü denetim bozulmuş" olarak kabul edilip bir hastalık gibi algılanmasına ve tecavüzçülerin toplumda hastalık olarak algılanmasına ve tecavüzçülerin toplumda hastalanmış mağdurlar olarak görülmesine neden olmaktadır, kısaca sorunu bireyselleştirmekten başka anlam taşımaz.

Taciz ve tecavüz ya da daha genel bir ifadeyle cinsel şiddet, erkek şiddetinin bir biçimi. Arında erkeklerin toplumdaki egemenliği, kadın ve çocukların bedenleri üzerinde de tahakküm kurma istemleri yatıyor.

"Tecavüzçülerin ilaçla tedavi edilmesini" çözüm olarak ileri sürünce cinsel şiddet üç beş hastanın işlediği suça indirgeniyor, kutsal "aile", bir kez daha eleştirilerin dışında tutulmuş oluyor.

Kuşkusuz pedofili gibi bazı hastalıklar da mevcut ve bu hastalara tabi ki kendilerinin istemesi durumunda ilaç tedavisi uygulanmalı, uygulanmakta. Ancak cinsel şiddeti hastalığa indirgenemeyecek kadar toplumsal bir sorun. "Tedavisi" de cinsiyetçiliğin ortadan kaldırılmasında, eşitsizliklerin giderilmesinde yatıyor

Dekolte giyersen taciz edildirsin denilebilen bir toplumda mahkemelerin tecavüzçülere indirim yapmasını normalleştirmenek

lazım. Bunların zihniyeti bu diyip içimizden kızmak yetmez. Binlerce, milyonlarca tecavüz, taciz mağduru kadını yalnız bırakmamak, seslerini çıkarabilecekleri bir dünyaya adım atmamak mümkün. Ağır tahrik, iyi hal indirimi gibi mahkeme başkanlarının kanaatlerinin ortadan kalkması. Tecavüze uğrayanın da az da olsa suçlu olmasını söyleyemeyecek bir hale gelebilmek şiddet, taciz, tecavüz konusundaki korkunç "rakam"ları ortadan kaldırmanın yollarından biri. O rakam olarak gördüğümüz insanların hayalleri vardı, artık yok. Çoğu kendisini öldürmeyi düşünmüş, bir kısmı yapmıştır da belki bilemiyor.

Dekolte giyersen tecavüz edilebilirsin, gece yolda yürürsen tecavüz edilirsin, çalışırsan patronun tarafından taciz edilebilirsin, kuyruk sallarsan taciz edilirsin, kocanın dediklerini yapmazsan öldürülebilirsin, kocanın babanın tepesini attırırsan kurşunlanabilirsin gibi fikirlerin, demelerin ortadan kalkması bu konudaki en önemli adımlardan biri olacaktır.

Bu konuda yasal olarak atılacak en ufak bir adım bile önemlidir. Önümüzdeki süreç anayasa tartışmalarının olacağı bir süreç. Bu fırsatı da değerlendirelim. Kadın olduğumuz için öldürülmeyelim, tacize uğramayalım, tecavüz uğramayalım. Haklarımızın yasalarla korunması en büyük hakkımız.

Ancak yasalarla haklarımızın korunması yetmez.

Tecavüz kurbanlarının yüzde 70'i tecavüzçülerini tanıyor. Tecavüze uğrayanların Pek çoğu 18 yaşının altında. Şiddet görenlerin 3te biri kendini öldürmeyi düşünüyor. Kadınlara kendilerinin suçlu olduğu o kadar çok söylenmiş, hissettirilmiş ki şikâyet edemiyorlar. Yakınları tarafından şiddete tecavüze maruz kalıyorlar ama korkuyorlar. Cinsiyetçilik bu kadar kanıksanmış bir durumdayken mücadeleyi yasalarla sınırlamak yetmez ama gereklidir. Yasal güvencesi olan, tecavüze uğradığı için suçlu bulun-

mayacak olmak bir kadın mücadele edebilir, şikâyet edebilir.

Tecavüz ve taciz sorununun bir başka boyutu daha var. Devlet aracılığıyla yapılan cinsel şiddet. Evet, biz sesimizin çıkmasını istiyoruz, korkmadan şikâyet edebilmek istiyoruz, kadın olduğumuz için otomatik olarak suça ortak edilme istemiyoruz. Evet, binlerce kadın tecavüzçüsünü tanıyor ama devlet aracılığıyla yapılan cinsel şiddet mücadelesi edilmesi gereken başlı başına bir konu.

Mücadele!

Her gün tecavüz, taciz olarak değil belki ama öyle ya da böyle karşımıza çıkan cinsiyet ayrımcılığı ile mücadele önemli. Küçük, görünmeyen, hissedilmeyen ne var ki bunda canım denilen cinsiyet ayrımcılıklarının toplamı kadına yönelik şiddetin oranının artmasına, toplumsal olarak tekrar ve tekrar zaten kadının suçlu olduğuna ikna olmamızı sağlıyor. İkna olmayalım, toplumun kadınların da azıcık da olsa suçlu olduğuna ikna olmasına izin vermeyelim. Bu mücadele küçümsenemez, ertelenemez; ertelendiğinde sorun büyür, büyüdükçe gelen ölüm haberleri, tecavüz haberlerinin sayısı büyür.

Tecavüz

Her 5 kadından 1'i hayatlarının bir noktasında tecavüz veya tecavüz teşebbüs kurbanı oluyor. Dünya kadın nüfusunun %10'u hayatlarının bir noktasında tecavüze maruz kalıyor.

Dünya çapında tecavüz kurbanlarının %10'unu erkekler oluşturuyor.

Her 4 kız çocuktan biri ve her erkek çocuktan biri 18 yaşına gelmeden cinsel istismar veya tecavüzle karşılaşacak.

Tecavüz kurbanlarının %70'i tecavüzçüyü tanı-

yor.

Tecavüze uğrayan kadınların %54'ü bunu 18 yaşına gelmeden yaşıyor.

Güney Afrika'da her gün 147 kadın tecavüze uğramaktadır.

Fransa'da her yıl 25.000 kadın tecavüze uğramaktadır. ABD'de her 90 saniyede bir 1 kadın tecavüze uğramaktadır.

Türkiye'de kadınların %35,6'sı bazen; %16,3'ü sık, sık aile içi tecavüze uğruyor.

Türkiye'de her 4 saatte bir tecavüz veya tecavüze yeltenme suçu işlenmektedir.

Şiddet

2011'de öldürülen kadın sayısı 20. Daha Şubat'ın ortasındayız. Bunlar bilinen, duyurulan haberler. Yedi yılda kadın ölümleri yüzde 1400 artmış. Öldürenlerin azımsanmayacak bir kısmı ceza almamış. Bir kısmı için denetimli serbest kararı alınmış. Öldürmek serbest yani.

Türkiye'de Kadınların yüzde 41'i şiddete maruz kalıyor. Bunların yarısı düşük gelirli olanların oranı yüzde 28,7.

Türkiye genelinde şiddete uğramış ama

anlatamamış olanların oranı yüzde 48,5.

Cinayetleri işleyen erkeklerin yüzde 45'i güvenlik güçlerindeki ifadelerinde, "Aldatıldık" iddiasında bulundular.

Aynı dönem içinde cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar kapsamında 478 kadın tecavüze uğrarken, 722 kadın taciz edildi.

Aile içi şiddet kapsamında 6423 kadın şiddete maruz kalarak hastanelik oldu.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre tecavüz ve taciz gibi cinsel saldırı suçlarında son beş yılda yüzde 30 artış meydana geldi.